

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptica S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

Tractatus XVII. In Reliqua Capitis XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

TRACTATUS XVII.

IN RELIQUA CAPITIS XII.

Visionem inceptam de Muliere, sanctâ & forti, prosequitur Joannes in reliquo Capite. cujus uno in versu 14. multa & involutè dicuntur, ac diligenter evolvenda sunt in proximis duobus §§. de alis Mulieris & volatu : de loco deserto ubi alitur : & de tempore decretorio certorum annorum. Cæteri quatuor Versus Capituli absolventur in §. 3.

VERBA APOCALYPSEOS.

(Capit. 12. Versus 14.) *Et data sunt mulieri ale duæ aquilæ magnæ, ut volaret in desertum in locum suum, ubi alitur per tempus & tempora & dimidium temporis, à facie serpentis. (v. 15.) Et misit serpens ex ore suo post mulierem, aquam tanquam flumen, ut eam faceret trahi à flumine. (v. 16.) Et adjuvit terra mulierem, & aperuit terra os suum, & absorbit flumen, quod misit draco de ore suo. (v. 17.) Et iratus est draco in Mulierem, & abiit facere prælium cum reliquis de semine ejus, qui custodiunt mandata Dei, & habent testimonium Iesu Christi. (v. 18.) Et stetit super arenam maris.*

§. I.

De alis & volatu Mulieris.

Extollamus DEUM & demus gloriam ei, quia prophetavit ea quæ impleta sunt : & id quod restat expectemus implendum.

Aquila
magna.

1. **M**anifestum est in Scripturis, Aquilam significare Imperium : & alas dilationem. Ita Daniel cap. 7. in Visione

quatuor Bestiarum, quæ sunt totidem Imperia mundi seu Monarchiæ, de prima quæ fuit Chaldæorum sub Nabuchodonosore v. 4. *alas*, inquit, *habebat*

bebat ut Aquila : aspiciebam donec evol-
sa sunt ala eius. Ezech. 17. de Rege Ba-
bylonis dicitur v. 3. *Aquila grandis, ma-
gnarum alarum.* Et de Rege Ægypti,
v. 7. *Aquila altera grandis, magnis alis.*
Jer. 48. de vastatione Moabitarum per
Regem Babylonis, v. 40. *quasi Aquila
volabit & extendet alas suas ad
Moab.*

2. Ecce quâ formâ prævidit S. Jo-
annes Mulierem Ecclesiam, & in quo
statu tranquillitatis in quem effugit li-
beratâ & superior facta persecutione
quam & Judæi dudum & Gentes mo-
verunt.

duæ alæ: DATÆ SUNT, inquit, MU-
LIERI ALÆ DUÆ, AQUILÆ
MAGNÆ. Magna Aquila & biceps
est Imperium Romanum : cujus am-
bas alas prædicit Joannes datum iri Ec-
clesiæ militanti, quam Draco persequi-
tur. Duæ alæ sunt Imperium Occi-
dentale & Orientale : quorum alterius
est sedes Vetus Roma, alterius Nova
Roma seu Constantinopolis.

Data ut 3. Alæ illæ duæ datæ sunt, ad volan-
volaret: dum : excelsa & felici volatu qui est ex-
altatio ac propägatio Religionis Chri-

stianæ. quæ acceptis alis, sibi datis à
DEO ut esset expeditior à persecutio-
ne, provolat & penetrat ulterius IN
DESERTUM, id est in nationem
Gentilium de qua Isaias fusè sub simi-
litudine deserti, cap. 35, v. 1. & 2. *La-*
tabitur DESERTA & invia, & exulta-
bit, SOLITUDO, & florebit quasi lilium :
germinans germinabit, & exultabit la-
tabunda & laudans gloria, inquit, *Li-*
bani data est ei, decus Carmeli & Saron :
ipsi (Gentiles) videbunt gloriam Do-
mini (lucem fidei Christianæ) & deco-
rem DEI nostri.

Hoc illud est desertum, & hæc Soli-
tudo, in quam fugit Mulier id est evasit
à persecutione: quando ipsa potius oc-
cupavit Gentes & amplexa est sub alis
suis. Quippe adventu Mulieris efflo-
ruit illa Solitudo : & gloria, quæ fue-
rat Libani ac decor qui fuerat Car-
meli, eò ex Judæa translata sunt cum
sceptro ac Majestate Imperii Chri-
stiani.

Et dici potest, hanc evasionem æ-
quivalere Silentio illi seu quieti, de
qua in prima Parte Apocalypsis initio
Capitis octavi.

S. II.

*De loco in quo pascitur à facie Serpentis : & ad
quæ usque tempora.*

In locū
suum:

1. **D**icitur hoc desertum esse LO-
CUS Mulieri SUUS, in
quem debuit evolare. Quoniam is ei

proprius locus, assignatus est à Pro-
phetis, jamque præparatus per marty-
ria & prædicationem inceptam : locus
Neo-

Neophytarum Gentium, quæ fuerant omnino infideles & desertæ à fide ac desolatæ à Deo.

Ubi alit-
tur:

In eo loco tam suo & vasto est futura tutior Ecclesia cum his alis: & remotior, tanquam volatu sublimiore, A EACIE SERPENTIS dejecti in terram. Ubi, quæ Dei est providentia, non tantum secuta præcedentes effugit persecutiones: sed oportet eam ali & vegetari atque excrefcere: depassâ passim superstitione, & idolis demolitis in Oriente & Occidente: quoad humanum genus totum imbutum sit famâ Evangelii; penetraturâ usque ad Indias procul & propediem in novum orbem.

Per tem-
pus &c.

2. Jam quod additur, PER TEMPUS ET TEMPORA ET DIMIDIUM TEMPORIS, hoc præsignificat perseverantiam Mulieris usque ad extrema tempora, de quibus præpotens & præ omni alio tempore fuit commemoranda protectio futura: & quod aletur etiam tunc, per illam usque exodum temporum. Absit enim opinio, quasi tunc primum ei datæ sint alæ, vel ut pro novissimo tantum trium & dimidii annorum, aut eo fine ut lateat: immò non potest latere Mulier illa (civitas *supra montem*, & lucerna *non sub modio*, Matth. 5. v. 14. & 15.) nec istâ quidem morâ temporis ultimâ & exiguâ: quando namque persecutio futura est toto orbe, quomodo non toto etiam orbe Mulier? & verò aletur patiendò. Quamobrem nequaquam ille est sensus, & causa alarum ista, & usus tam humilis ac brevis alatum tantarum, utpote aquilæ magnæ,

Pars II.

& duarum celebrium: sed est sensus quem jam dicemus.

3. Exprimuntur hoc tam fecundo versu 14. & paucis perstringuntur hæc tria: primò, alæ datæ duæ, Orientem versus & Occidentem. Secundò, ad quem locum & in quem terminum volatus ejus: videlicet, quâ patet desertum qui est locus Mulieris ut inibi alatur & illum impleat. Tertiò, ad quod usque tempus perseveratura sit, ac perrecturus illam alere Deus: videlicet, per totum illud spatium temporum, quæ secutura sunt, usque ad novissima & specialiter per hanc Apocalypsin prophetata tria tempora & dimidium, illa tam brevia quàm ardua: Nec solum, uti diximus, usque ad illa; sed etiam, uti dicit Apocalypsis, PER illa prorsus, & eventu oprato ac victorioso adversus Serpentem.

Juxta quam expositionem facile est Lectori significationem pervidere particulæ UT in hoc loco Apocalypseos tum in hoc Versu 14. quo dicitur: UT VOLARET IN DESERTUM IN LOCUM SUUM UBI ALITUR &c. tum in v. 6. sup. in quo dicitur Mulier fugisse IN SOLITUDINEM UBI HABEBAT LOCUM PARATUM A DEO, UT IBI PASCANT EAM &c. Nempe tò UT habet plenissimum suum significatum: nam præterquàm quod indicet causam propter quam alatur, significat præterea & præmonstrat eventum futurum, illum memorabilem in novissimo temporum. quasi dicat: Continget tandem, & eum demum exitum habebit opera & effectus ali-

Expositio
tio inte-
gra ver-
sus 14.

Et parti-
culæ
UT;

Cui du-
plex si-
gnifica-
tum;

C

monia

monia impertita: & pascus exhibitus hic erit fructus; etiam in illa postrema persecutione (celebri & brevi trium ac dimidii annorum) perseverare Mulierem, & inveniri vegetam confortatamque spiritu ac numero fortissimo Martyrum, & prævalere. Nam quod Ob quæ finem; & particula UT recipiat hunc sensum in Scripturis, & habeat pro sua germana interpretatione non solum causam finalem, quem simul sensum hic retinet; sed eventum futurum: nimium quantum patet in exemplis ei qui vel modicè versatus est in sacris paginis.

quo memorabili eventu. (Maldonatus in illud S. Lucæ cap. 2. v. 35. UT revelentur &c. particulam, inquit, UT, non causam sed eventum & consequentiam significare, innumeris jam locis ostendimus.)

Summa sensus est, quam diximus: data sunt Mulieri alæ hunc in finem à Deo, ut expedita esset ad pervolandam nationem Gentilium, locum sibi præparatum & præostensum: Eousque &

in hunc finem alæ & officium illarum. Ibi in illo loco suo proprio, tantopere sub Judæis deserto & tam his procul, pascetur & vegetabitur toto illo spatio quo implebuntur tempora nationum & prædicatio ac salus Gentibus: quando superventura sunt illa nominatissima tempus & tempora & dimidium temporis, qui erit periodi rerum exitus, à quo propè tunc aberit consummatio mundi. Dicamus sine omni ænigmatibus totâ illâ duratione cui præfinitus terminus erit tempus & tempora & dimidium temporis, celeberrima à persecutione novissima prædictâ, & à reversione Judæorum, & à consummatione vicinâ temporum omnium futurorum: qui est eventus Apocalypseos extremus.

S. III.

De flumine quod post illam expuitur: & de nova ira Draconis.

1. **R** Ingi Satanas interim, quod viderit avolantem Mulierem, quæ modo jam dicto effugerit vim & se dilataverit: ipse verò cogatur experiri se debilitatum projectione factâ & serpere super terram, quò non valeat eam deprimere. Ergo frustratur spe devorandi partum ejus dudum, & illam nunc assequendi, expuit instar ceti

(sic enim appellatur Isa. 27. v. 1.) EX ORE SUO POST MULIEREM Flumen AQUAM; populos hæreticos, & spumam oris Diaboli seductores Hæresiarum, alios ex aliis, successione TAN- ex ore Draco- nis: QUAM FLUMEN, cujus rapiditate ac vi faciat retrò TRAHI Mulierem & mergi.

Sed enim ADJUVIT TERRA MU-

Abfor-
betur à
terra.

S. Augu-
stino flu-
men sunt
hærefes:
apud
quæ &

apud S.
Prospe-
rum ab-
forben-
tur à ter-
ra.

Conatus

MULIEREM : quia pleræque Hæ-
reses ex toto catalogo earum quas re-
censuerunt in primis sæculis Epipha-
nius, Philastrius, Augustinus (quorum
hic enumerat 88.) fuerunt parvæ dura-
tionis : nam ut erat brevis vitæ seu Hæ-
resiarcha quisque seu protectores hæ-
resum, mox ut APERUIT tellus OS
SUUM sepulturæ istorum, ABSOR-
BUIT ET FLUMEN; aded ut hæ-
reses ipsæ vel defecerint vel certè po-
tentia earum exaruerit. sicut scitè S.
Augustinus in illud psalmi 57. v. 8. tan-
quam aqua decurrens : *Non vos ter-
reant, ait, fratres, quidam fluvii qui di-
cuntur torrentes, decurrit aqua, ad tem-
pus perstrepit, mox cessabit : diu stare non
possunt. Multa hæreses iam emortue
sunt : cucurrerunt in rivis suis quantum
potuerunt, decurrerunt : siccati sunt rivus,
vix eorum memoria reperitur.* Tali
sepulturâ absorptæ Hæresi Pelagia-
næ, quæ nata fuerat ex Nestoriana,
posuit Epitaphium S. Prosper inquit :
————— sepulchrum,
Intrat & inferni, carceris ima subit.

2. Dum hæc non sat ex voto mo-

latur, irasci Draco magis magisque in
Mulierem : & abire ad antiqua consi-
lia : reparare velle Imperium pristi-
num, & in eo seductionem simul &
persecutionem adversus reliquos DE
SEMINE EJUS : deleturus omne
semen Christianorum propediem, &
redukturus Infidelitatem æmulam Pa-
ganismo veteri, ab illo diversam aut illo
etiam potiore.

3. Eâ intentione, reducendæ in
mundum Infidelitatis & Imperii
ethnici, figit pedem ad mare : unde
ascendere faciet Bestiam, illam è dua-
bus in Apocalypsi priorem.

STETIT igitur, inquit, SU-
PRA ARENAM MARIS, quod super lit-
tus Pontj & Propontidis : & in illis maris
faucibus sibi designavit
Sedem novam belli & Imperii, de quo
Capite sequente.

Ac proinde secunda Visio (quæ
Capitis erit 13. & 14.) velut conti-
nuatio est quædam aut connexio pri-
mæ Visionis : utpote de persecutione
Draconis contra semen Mulieris
quam frustra conatus fuit extinguere.

alius dra-
conis :

Statio-
tus ma-
ris.

TRACTATUS XVIII.

IN PARTEM PRIMAM CAPITIS XIII.

Hoc Caput est de duabus Bestiis : quarum altera non sine
causa nominatur prior v. 12. De hac in prima parte Capitis,
& in hoc Tractatu. Hæc ascendit de mari, & est multò prior
tempore : altera posterior ascendit de terra, & in fine sæculo-
rum conjungit se priori. & sicut olim conveniet inter am-
bas, ita conjunguntur in unum hoc Caput Apocalypsis.